

JEDEN OSUD

ÁĚtrtek, 07 Ánor 2008

Rozhodla jsem se vypsát vám svůj příběh, jak vystěhovalá tady z Kudlanky. Ale - na rozdíl od těch, které se tu teprve stěhovaly, ten můj už je vyrostlý. A doufám, že to má které pomoci v jejím rozhodnutí. Zůstane tady jako idylka. Chudá holka, chudý kluk, velká láska, podnájem obrovská láska, skromnost...

Pak já chtěla rodinu, on kariéru, a našly se začaly rozevírat... Já dělala vše pro teplo rodinného krbu, on si začal budovat kariéru a vydělávat peníze. Takhle to šlo 28 let! Posledních sedm let bylo jen pro mě jen psychické strádání a utrpení; ale znáte to - já stále byla v nemohlé, v sílu rodiny, pracovala jsem, starala se o děti, rodinu, dělala mu doprovody, nechala se jím oblékat, měla jsem image na jeho lusknutí prstů, nechala jsem se kontrolovat, jestli jdu opravdu v těch kožených minci a vysokých podpatcích do práce, odevzdávala jsem mu celý život peníze, byla z mála, protože jsme prostě "byli moc drazí", byla dětem a nakupovala v sekáčích. Děti jsem vychovala i bez jeho pomoci skvěle, oba jsou na svých vysněných kolech a jsou to mí nejlepší kamarádi. Po jeho úmrtí se totalně změnil, přitvrdl, začal si užívat. Vánoce ve kterých nás koničkami, cestování a tvrdil, jak je to pro něj důležité a já mu vše odkývala s tím, jak uznávám, že je odpovědný vedoucí a potěšuje si odpovídat ...prostě mnou manipuloval dokonale. On co uznal za vhodné to koupil, ale když jsem chtěla změny v domácnosti, musela jsem uprosit své, aby mi s tím pomohli. A jak to nakonec dopadlo? Pan editel, navenek úspěšný a vzorný člověk, morální a stále jako ze školky, pro všechny skvělý muž, se před 9-ti měsíci se mnou rozvedl. Když mi před rokem a půl lety si mám najít právníka, že se se mnou rozvádí, šekla jsem mu, že na právníka nemám, ale tajně jsem si paní na právnícké radě našla, bez ní bych toho kravařáka nezvládla. Poslední léta nebyla k vydržení, to už se choval drze a dělával nám naschvály, zadlužil nás a mně bylo jasné, že v tom jsou jiné věci (teď už vím, že má dvě stále milenky, jednu v Ostravě a druhou v Praze, servis mu dělá jeho matka a starší sestra). Pak ho je třeba vyhodit z práce, našel si jinou, odtamtud ho vyhodili taky a nakonec se dostal do pražské firmy, kde pracuje jako editel divize. Stále má image "Pan dokonalý". Ale - děkuju osudu, že se se mnou rozvedl, že požádal o rozvod on proto - to poznávám - já bych nikdy od svého snu neodešla, nikdy bych nerozpustila rodinu, i když to bylo peklo. A teď? Teď mám svépomocí opravený byt, zařízen podle svého, útulná a krásná, děťátko mi nedovolil ani květiny, poličky :-)). Prostě - zdá se mi že létám, díky jeho rozhodnutí a užít si bez "koule na noze" jsem svobodná. Konečně tedy užívám svobodné vlny - dělám si co chci a kdy chci, neperu a nehlím jeho kvanta prádla, nevěším na povel teplo veškeré nebo dietní salátky (stejně bylo vše a patné, vždyť i tu kávu jsem mu dělala a patnáct). Jsem konečně absolutně samostatná a soběstačná i se stávkovým platem.... Ráda bych všem trápěným poradila: utečte a nehlejte na rodinu, bude Vám lépe. Já to nikdy neudělala a vím, že to byla obrovská chyba. Přijte všem krásný a klidný život. Eny